วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองการโคลนมนุษย์ภายใต้กฎหมายสิทธิบัตรไทย
คำสำคัญ	การโคลนมนุษย์
นักศึกษา	รภัทภร น่วมลมัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	พ.ต.ท. ดร.สุธี เอี่ยมเจริญยิ่ง
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหากฎหมายการให้ความคุ้มครองการโคลนมนุษย์ภายใต้พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 รวมทั้งเปรียบเทียบกับกฎหมายสิทธิบัตรของประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส และสิงคโปร์

จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ปราศจากข้อยกเว้น ห้ามจดสิทธิบัตรการโคลนมนุษย์ หรือห้ามจดสิทธิบัตรในมนุษย์หรือส่วนใดส่วนหนึ่งที่ได้มาจากร่างกายมนุษย์ในสิ่งที่ไม่สามารถขอรับการจดสิทธิบัตรได้ ในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 จึงเปรียบเสมือนประเทศไทยเปิดกว้างให้มีการจดสิทธิบัตรเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์ การโคลนมนุษย์ได้ ดังเช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และสิงคโปร์ เนื่องจากกฎหมายสิทธิบัตรไม่มีข้อห้าม จึงทำให้เป็นเป้าหมายของนานาประเทศที่จะใช้เป็นเครื่องมือเข้ามาทำการวิจัยและขอจดสิทธิบัตรเพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง เพราะความทรงสิทธิในกฎหมายสิทธิบัตรอาจทำให้ผู้ทรงสิทธิมีสิทธิเหนือบุคคลอื่นหรือร่างกายของบุคคลอื่น อันมีลักษณะเช่นเดียวกับการเอาคนลงเป็นทาส (Slavery) ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะเป็นการท้าทายต่อบรรทัดฐานทางจริยธรรมในสังคมต่อกฎเกณฑ์ทางกฎหมาย จนนำไปสู่ปัญหาที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนและปัญหาอื่นๆ แม้การโคลนมนุษย์จะถือเป็นการประดิษฐ์ และมีหลายประเทศได้ผ่อนคลายความเข้มงวดลงโดยให้มีการจดสิทธิบัตรในสิ่งมีชีวิตหรือส่วนใดส่วนหนึ่งในร่างกายมนุษย์ได้ ไม่ว่าจะเป็นยีน ดีเอ็นเอ หรือเซลล์ต้นกำเนิดของมนุษย์ แต่สำหรับประเทศไทยผู้เขียนเห็นว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้อย่าง

SPU CHONBURI

แน่นอนในการที่จะให้มีการจดสิทธิบัตรคุ้มครองความเป็นเจ้าของในร่างกายมนุษย์ หรือกรรมวิธีต่างๆ ที่ทำให้เกิดมนุษย์ขึ้นใหม่และเซลล์ต่างๆ ในร่างกายมนุษย์

ด้วยเหตุนี้ เพื่อขจัดปัญหาและเพื่อป้องกันการจดสิทธิบัตรในการโคลนมนุษย์ที่จะเกิดขึ้น ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะให้มีการออกกฎหมายเฉพาะมาควบคุมเป็นกรอบหรือข้อจำกัดให้มีเฉพาะการโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาและสามารถบังคับใช้กับบุคคลทุกคนไม่เพียงเฉพาะบุคคลที่ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแพทย์ เพื่อการวิจัยทดลองเท่านั้นแต่รวมไปถึงนักวิทยาศาสตร์ด้วย โดยนำแนวทางของต่างประเทศมาปรับใช้ และให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายสิทธิบัตรในมาตรา 9 (1) แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 โดยระบุให้ชัดเจน ไม่ให้ความคุ้มครองสิทธิบัตรในมนุษย์หรือสารสกัดที่ได้จากร่างกายมนุษย์ ทั้งที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์ด้วยกรรมวิธีทางธรรมชาติหรือกรรมวิธีทางเทคนิค เพื่อปิดช่องว่างของปัญหาที่เกิดขึ้น วิธีนี้จะเป็นการป้องกันไม่ให้มีผู้ใดยื่นขอรับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในการจดสิทธิบัตรในมนุษย์ได้

SPU CHONBURI

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEMS REGARDING THE PROTECTION OF HUMAN CLONING UNDER THAI PATENT LAW
KEYWORD	HUMAN CLONING
STUDENT	RAPHATTHAPORN NUAMLAMAI
THESIS ADVISOR	DR.RUNGSAENG KITTAYAPONG
THESIS CO-ADVISOR	POL.LT.COL. DR.SUTEE IAMCHAROENYING
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW
YEAR	2012

ABSTRACT

This thesis examines legal problems surrounding the protection of human cloning under the patent law of the Kingdom of Thailand, which is the Patent Act B.E. 2522 (1979) as amended by the Patent Act (No.3) B.E. 2542 (1999) , by comparing Thai patent law with that of the United States, the United Kingdom and Singapore.

According to the study, the language of article 9 of the Patent Act B.E. 2522 (1979) as amended by the Patent Act (No.3) B.E. 2542 (1999) does not clearly stipulate the exclusion of patentibility on human cloning. Consequently, human cloning techniques can arguably be patented in Thailand as well as in the United States, the United Kingdom and Singapore where the laws of these countries so allow. As a developing country, the Kingdom of Thailand can be a safe heaven for researchers from foreign countries to conduct a research on human cloning and claim a patent on deriving human body or human life. These circumstances would put the Kingdom of Thailand in a dilemma as patents on human life were arguably deemed unethical and immoral; and this can be called a new form of "slavery."

The author proposed that there should exist a sui generis law governing and limiting human cloning research and outlaw patents on humans in the Kingdom of Thailand. Nevertheless, only therapertic cloning can be accepted. In addition, article 9(1) of the Patent Act B.E. 2522 (1979) as amended by the Patent Act (No.3) B.E. 2542 (1999) should be amended to make unambiguous that no one will ever be able to claim patents on human body or any parts thereof, including human organisms.

SPU CHONBURI